

[Bertel Haarder.]

f. eks. med hensyn til sammenlægning af år-gange og timetalsreduktioner for klasser med få elever.

Bertel Haarder (V):

Vi har som bekendt en bestemmelse om, at beboerne i et skoledistrikt ved en folkeafstemning kan forhindre, at deres skole bliver nedlagt. Nu viser det sig imidlertid, at man ved at sammenlægge skoledistrikter kan gøre denne beskyttelse illusorisk. Det har folkeskoledirektoratet erkendt i anledning af en konkret sag. Folketingets ombudsmand har beklaget det, og han har gjort folketingets retsudvalg opmærksom på dette hul i loven. Det drejer sig altså om, at man ved at udvide skoledistriktet ved at sammenlægge det med nabolokaler kan skabe et så stort skoledistrikt, at det bliver umuligt for beboerne, der bor i det gamle skoledistrikt omkring den nedlægningstruede skole, gennem folkeafstemning at forhindre nedlæggelsen.

Spørgsmålet er nu, om ministeren vil indskærpe de kommunale myndigheder, at man hverken i den aktuelle sag eller i fremtidige sager gør noget, som berøver borgerne den beskyttelse, som folketinget igennem folkeskolelovens § 22, stk. 5, havde tiltænkt dem.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Må jeg begynde med at slå fast, at der ikke i sagen om nedlæggelse af Kundby skole, som hr. Bertel Haarder henviser til, er noget, der siger, at man bevidst har søgt at omgå reglen i folkeskolelovens § 22, stk. 5, om beboerafstemning; dette er også fastslået af folketingets ombudsmand.

Distrikterne for de to skoler blev først gjort sammenfaldende således, at børnehaveklasserne og 1.-3. årgang fra hele området blev undervist i Gislinge skole, medens 4.-7. årgang blev undervist i Kundby skole. Derefter besluttede man at udbygge Gislinge skole og nedlægge Kundby skole, hvad der alene skyldes, at der havde været usikkerhed med hensyn til kommunens fremtidige skolestruktur.

I undervisningsministeriet er man naturligvis opmærksom på, at der som påpeget af hr. Bertel Haarder teoretisk er mulighed for gennem en forudgående udvidelse af skoledistriktet at gøre reglen om beboerafstemning illusorisk, og da undervisningsministeren, samtidig med at

ministeriet behandlede sagen om nedlæggelse af Kundby skole, modtog en forespørgsel fra en kommunalbestyrelse om, hvorledes man eventuelt skulle forholde sig i en tilsvarende situation, fandt ministeren anledning til at præcisere lovens intentioner ved at sende en kopi af svaret til den pågældende kommunalbestyrelse til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser.

Undervisningsministeren anbefalede i sit svar, at man løser problemet på den måde, at kommunalbestyrelsen, forinden der eventuelt træffes beslutning om at nedlægge den ene skole i et sådant sammenlagt skoledistrikt, hører beboerne i den pågældende skoles tidligere distrikt om deres stilling til spørgsmålet. Kommunalbestyrelsen vil således kunne give beboerne lejlighed til at fremsætte ønske om, at der inden for det gamle distrikt afholdes en beboerafstemning, der betragtes som vejledende og orienterende for kommunalbestyrelsen, inden denne træffer sin beslutning. Herudover har beboerne den sikkerhed, at en beslutning om distriktsudvidelser vil kunne kendes ugyldig, såfremt det måtte kunne dokumenteres, at beslutningen er motiveret af nedlæggelseshensyn.

Den indskærpelse af lovens intentioner, som hr. Bertel Haarder efterlyser, har således allerede fundet sted, og som hr. Bertel Haarder selv er klar over, er der ikke inden for lovens rammer mulighed for at gå videre end til at give en sådan henstilling.

Problemet vil naturligvis blive taget med i overvejelserne i forbindelse med en eventuel fremtidig revision af folkeskoleloven. Men der er næppe tvivl om, at det med de hyppige ændringer af skoledistrikterne, der finder sted i mange kommuner, vil være næsten umuligt at fastsætte regler, der giver beboerne 100 pct. sikkerhed for gennem afstemning at kunne forhindre eller udsætte en skolenedlæggelse; men man må søge at nå så langt op mod de 100 pct. som muligt.

Bertel Haarder (V):

Jeg er glad for den udlægning af ministerens brev til den pågældende kommune og til alle andre skolemyndigheder, som vi her fik, fordi jeg opfattede det sådan, at det skulle forstås som en indskærpelse af, at man ikke må berøve nogen de rettigheder, som loven havde tiltænkt dem, og at det, hvis ikke det hidtil har været forstået sådan, nu er slået fast med de udtalelser, som lige er kommet, at det skal forstås så-